

PRÆDIKEN TIL PALMESØNDAG 2020

v. konstitueret sognepræst Katrine Gaub

Evangeliet til søndag den 5. april, palmesøndag, fra Markus:

Da Jesus var i Betania i Simon den Spedalskes hus og sad til bords, kom der en kvinde med en alabastkrukke fuld af ægte, meget kostbar nardusolie. Hun brød krukken og hældte olien ud over hans hoved. Men nogle blev vrede og sagde til hinanden: »Hvorfor ødsle sådan med olien? Denne olie kunne jo være solgt for over tre hundrede denarer og givet til de fattige.« Og de overfusede hende. Men Jesus sagde: »Lad hende være! Hvorfor gør I det svært for hende? Hun har gjort en god gerning mod mig. De fattige har I jo altid hos jer, og når I vil, kan I gøre godt mod dem; men mig har I ikke altid. Hun har gjort, hvad hun kunne. Hun har på forhånd salvet mit legeme til begravelsen. Sandelig siger jeg jer: Hvor som helst i hele verden evangeliet prædikes, skal også det, hun har gjort, fortælles til minde om hende.« ([Markusevangeliet 14.3-9](#))

PRÆDIKEN

'Point of no return' – det kalder man i skolesprog 4. fase i 'Beretter-modellen', kendt af enhver gymnasieelev, som skal til eksamen i dansk – *'point of no return'* er dét sted i beretningen (i en fortælling, i en film), hvor det ikke længere er muligt at vende eller ændre handlingen. Man er nu kommet dertil, hvor beretningen, hvor historien må gå sin gang. Jesus og disciplene er kommet hertil – til *'point of no return'*.

Vi står på tærsklen til påsken. Jesus har nu i nogle år siden sin dåb rejst rundt i Israel og omegn, og han nærmer sig nu Jerusalem. På vejen dertil besøger han venner i Betania, og det er lige efter dette besøg, hvor kvinden har salvet ham med den kostbare nardusolie, at han rejser videre og drager ind i Jerusalem, ridende på et æsel, mens folket hylder ham som en konge, mens de råber: 'Hosianna' og svinger med palmegrene – den dag vi har i dag, palmesøndag.

Hvem kan ikke erindre sig et tidspunkt i sit liv, som på mange måder har været afgørende for en selv? Det øjeblik, hvor en bestemt ting skete, hvor nogen sagde noget, gjorde noget, som har haft indflydelse på ens liv? En glædelig begivenhed; en tragisk hændelse. En sætning, der blev sagt, og som ikke kan tages tilbage eller gøres usagt igen. Eller verdensbegivenheder, der ses som nedslag ikke bare i verdenshistorien, men også som særlige nedslagspunkter i vores eget liv, hvis vi selv har oplevet dem - såsom terrorangrebet på World Trade Center i New York den 11. september 2001, Murens fald i Berlin i 1989, Danmarks besættelse for 80 år siden den 9. april 1940 – eller som statsminister Mette Frederikssens *'point of no return'*-tale til hele Danmarks befolkning den 11. marts i år.

Der er afgørende øjeblikke i livet, hvor man ikke er i tvivl om, at dét her gør, at man ikke kan ændre tingenes eller historiens videre gang.

Det er her, Jesus og disciplene er. En kvinde kommer og salver Jesus med olien uvidende om, at det er et tegn på, at han snart skal dø. Nogle bliver vrede over at se dette spild af rigdom, og de overfuser hende, men Jesus siger: *'Lad hende være! Hvorfor gør I det svært for hende? Hun har gjort en god gerning mod mig. De fattige har I jo altid hos jer, og når I vil, kan I gøre godt mod dem; men mig har I ikke altid. Hun har gjort, hvad hun kunne. Hun har på forhånd salvet mit legeme til begravelsen.'*

'Hun har gjort, hvad HUN kunne,' siger Jesus om kvindens gerning. 'Mig har I ikke altid,' siger han videre til disciplene, og dermed siger han til os, at noget kan blive for sent for os. Derfor er øjeblikket altid det vigtigste, det afgørende for et menneske – for det er i øjeblikket, at mødet med næsten sker. Det er i øjeblikket, at du står over for din næste, og hvor du må gøre, hvad DU kan.

Når vi taler om næstekærlighed, skal vi huske på, at den ikke kan sættes på en politisk formel om at gøre gode gerninger i samfundet. Næstekærlighed er et personligt ansvar overfor næsten – din næste er det menneske, som ofte er der, når du mindst ønsker det.

Men er alle ikke ens næste? Nej. Vi er alle Guds børn, og vi er alle lige over for Gud, uanset hvem eller hvad vi er, om vi er kristne, buddhister, ateister eller muslimer – vi er alle Guds børn, og vi er alle lige over for Gud.

Men sat på spidsen: Går man sin runde for at patruljere som udsendt soldat i et fremmed

land, og man støder på en kriger fra Islamisk Stat, og han peger på dig med et skydevåben for at dræbe, så er han ikke din næste, så er du forpligtet på at skyde ham for at forsvare de mennesker, som senere kunne blive offer for hans ondskab - men møder du den selv samme person liggende såret på gaden - midt i krigszonen – da skal du, med fare for dit eget liv, hjælpe ham, for her er han blevet din næste.

Hvem der er ens næste er øjeblikkestemt - det er det menneske, du får givet af Herren at tage vare på. Det betyder selvfølgelig ikke, at det er forkert at give til velgørende organisationer (for det er der brug for, at vi gør), men dét må ikke forveksles med næstekærlighed i kristelig forstand.

Og hvorfor er det sådan? Hvorfor sætter evangeliet denne grænse for os? Ganske enkelt fordi vi ikke må have et valg. Vi må ikke som mennesker selv (i øjeblikket – som hver gang og hele tiden er som et *'point of no return'*: vælger du, fravælger du også) -vi må ikke som mennesker selv kunne vælge, hvem der er vores næste - fordi vi som syndere ikke kan vælge uden også at vælge fra. Derfor er vi pålagt denne skyld over for næsten – vi skylder næsten - derfor siger Kristus: "Du SKAL elske din næste" – han siger ikke, at han synes det, eller at det ville være hensigtsmæssigt (som det ville være at give de 300 denarer til de fattige), eller at det ville være en god idé - nej, han siger: du SKAL elske din næste.

Apostlen Paulus skrev i sit brev til romerne: "*Vær ikke nogen noget skyldig, uden, at elske din næste; for den, som elsker sin næste, har opfyldt Loven...* (For alle budene kan sammenfattes i dette Ord: "*Du skal elske din Næste som dig selv*" (Rom 13, 8-9). Og netop dét at elske som sig selv betyder at elske som ligemand over for Gud - at elske som et fejlbarligt menneske, som synder, og ikke som et bedreviddende menneske over for andre om, hvordan man er næstekærlig, og ikke som ham, "der har regnet den ud," og som kun ser nardusolien til 300 denarer spildt på gulvet. Nej, at elske som kvinden i Markusevangeliet, der giver med hjertet til Herren, som i dét øjeblik var hendes næste.

Dette, Jesus siger her i Markusevangeliet, er en frelsers tale få dage før, han giver sit liv for menneskets synd – én af de sidste formaninger om kærlighed. Og fordi vi mennesker ikke kan administrere kærlighed - som er Gud - så bliver der med buddet om næstekærlighed gjort en ramme for den.

Fra salmen 'Hil dig frelser og forsoner':

Kærligheden, hjertegløden

stærkere var her end døden;

heller giver du end tager,

ene derfor dig behager

korsets død i vores sted.

Du, som har dig selv mig givet,

lad i dig mig elske livet,

så for dig kun hjertet banker,

så kun du i mine tanker

er den dybe sammenhæng!

Amen.

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu, og altid, og i al evighed. Amen.

KIRKEBØN

Gud, vor fader og skaber.

Vi beder dig: Vær hos alle syge og sorgfulde, enten de er fjern eller nær.

Vær med alle der er bange og alene og alle der har mistet eller sidder ved et sygeleje og tager afsked.

Vi beder dig: Støt og hjælp os, når vi kommer til at tvivle på dig i en verden fuld af lidelse og nød.

Vær med de forfulgte, og krigs- og terrormramte verden over, også her hos os, og lær os altid at se vort medmenneskes lidelse og smerte.

Velsign og bevar din kirke og os, som hører dit ord, og vær med din kirke over hele jorden.

Vær med vor dronning Margrethe den 2., Kronprins Frederik, Kronprinsesse Mary og hele det kongelige hus.

Vær med alle familier, store som små.

Vær hos alle, der har fået magt betroet, at de bruger deres magt med visdom og omtanke.

Styrk vores tro på syndernes forladelse og din tilgivelse og styrk vores håb om et evigt liv hos dig, når vi en gang dør.

Giv os mod til hver dag at møde vort livs nye begyndelser og styrke til at bære vort livs afslutninger. Giv os alle nåde, fred og velsignelse og efter et kristeligt liv den evige salighed.

Amen.